

10 zł

Metal: Ag 925/1000
Stempel: lustrzany, tampondruk
Średnica: 32,00 mm
Masa: 14,14 g
Brzeg (bok): gładki
Nakład: do 10 000 szt.
Projektant: Dobrochna Surajewska
Emitent: NBP

Na zlecenie NBP monety wyprodukowała
Mennica Polska S.A.

Na awersie srebrnej monety
przedstawiono rozerwane kraty więzienne.

Na każdej polskiej monecie znajdują się:
nominał, napis „Rzeczpospolita Polska”, rok emisji,
wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej.

Narodowy Bank Polski ma wyłączne prawo emitowania znaków pieniężnych Rzeczypospolitej Polskiej, w tym monet i banknotów kolekcjonerskich.

Wszystkie monety i banknoty emitowane przez NBP są prawnym środkiem płatniczym w Polsce.

Emisja wartości kolekcjonerskich stanowi okazję do upamiętniania ważnych historycznych rocznic i postaci.

11 marca 2021 roku Narodowy Bank Polski planuje wprowadzenie do obiegu monety srebrnej o nominale 10 zł „100. rocznica Konstytucji marcowej”.

Zapraszamy do zapoznania się z planem emisji na stronie:
www.nbp.pl/monety

Sprzedaż wartości kolekcjonerskich emitowanych przez NBP jest prowadzona w oddziałach okręgowych banku oraz przez sklep internetowy: www.kolekcjoner.nbp.pl

Konsultanci NBP: nr tel. 22 185 91 59, 22 185 13 03

NBP

Narodowy Bank Polski

Wyklęci przez komunistów żołnierze niezłomni

*Kazimierz Kamiński
„Huzar”*

Monety kolekcjonerskie

18 lutego 2021 roku Narodowy Bank Polski wprowadza do obiegu srebrną monetę o nominale 10 zł z serii „Wyklęci przez komunistów żołnierze niezłomni” – „Kazimierz Kamiński »Huzar«”.

Kazimierz Kamiński „Huzar”

Na rewersie monety znajdują się wizerunki: Kazimierza Kamińskiego „Huzara”, Orderu Odrodzenia Polski (Polonia Restituta), biało-czerwonej flagi z symbolem Polski Walczącej oraz napis: 1919–1953.

Kazimierz Kamiński urodził się 8 stycznia 1919 r. w Markowie-Wólce, wsi położonej w gminie Nowe Piekuty (powiat wysokomazowiecki). Późniejszy kapitan „Huzar” ukończył szkołę powszechną w Hodyszewie, a następnie Gimnazjum Handlowe w Wysokiem Mazowieckiem. Służbę wojskową odbył w Szkole Podchorążych Rezerwy Kawalerii w Grudziądzu.

Brał udział w wojnie obronnej 1939 r. w szeregach 9. Pułku Strzelców Konnych. Po bitwie pod Kockiem dostał się do niewoli niemieckiej, skąd udało się mu uciec.

Kamiński wrócił w rodzinne strony, które znajdowały się wówczas pod okupacją sowiecką. Uczestniczył w likwidacji wielu funkcjonariuszy i konfidentów NKWD. Na początku 1942 r. wstąpił do Armii Krajowej, został dowódcą plutonu, a od 1944 r. adiutantem Wiktora Leszko, ps. „Witold”, komendanta Obwodu Armii Krajowej Wysokie Mazowieckie.

Po wejściu Armii Czerwonej na polskie ziemie Kamiński się ukrywał. W grudniu 1944 r. uciekli funkcjonariuszom MO, którzy chcieli go aresztować.

W styczniu 1945 r. odnowił kontakt z Wiktorem Leszko i stanął na czele oddziału samoobrony Obwodu Armii Krajowej Obywatelskiej Wysokie Mazowieckie. Następnie związał się ze Zrzeszeniem Wolność i Niezawisłość.

W przeciwieństwie do swoich podkomendnych nie ujawnił się podczas komunistycznej amnestii w 1947 r. Zorganizował świetnie uzbrojony i w pełni umundurowany oddział partyzancki.

Od lata 1948 r. kpt. Kazimierz Kamiński „Huzar” pełnił funkcję zastępcy dowódcy 6. Brygady Wileńskiej WiN, kpt. Władysława Łukasiuka „Młota”. Od czerwca 1949 r. – po śmierci „Młota” – był dowódcą.

Działalność oddziału obejmowała teren od Ostrowi Mazowieckiej, Wysokiego Mazowieckiego i Łap, po Bielsk Podlaski, Siemiatycze, Białą Podlaską, Łosice i Sokołów Podlaski.

Ogółem przez oddział przewinęło się ok. 120 osób, ale nigdy nie liczył on w jednym momencie więcej niż 50 partyzantów. Patrole prowadziły akcje ekspropriacyjne i likwidacyjne wobec UB, MO i NKWD, stoczyły kilka bitew i potyczek, ale także zwalczały pospolicie bandytyzm.

W 1952 r. kpt. Kazimierz Kamiński nawiązał kontakt z V Komendą WiN, nie wiedząc, że jest to ubecka prowokacja (kryptonim „Cezary”). Po przybyciu do Warszawy na polecenie swoich „przełożonych” 23 października 1952 r. został aresztowany.

Dalszy ciąg był łatwy do przewidzenia: brutalne śledztwo, kara śmierci (sześciokrotna, wydana 26 marca 1953 r. przez Wojskowy Sąd Rejonowy w Warszawie na sesji wyjazdowej w Łapach w trybie doraźnym). Kazimierz Kamiński został stracony 11 października 1953 r. o godz. 13:30 w więzieniu w Białymstoku.

Szczątków „Huzara” do dziś nie udało się odnaleźć. Symboliczny grób kpt. Kazimierza Kamińskiego znajduje się na cmentarzu w Poświętnem. 13 marca 1997 r. Wojskowy Sąd Rejonowy w Białymstoku unieważnił wyrok.

Tadeusz Płużański